

[Risgaard Knudsen.]

tryk for, at hr. H. C. Toft alligevel er af den opfattelse, at det foreliggende lovforslag i høj grad er relevant i relation til den sidste kategori af landbrugsejendomme, når der er tale om, at ikke-landmænd ønsker at erhverve sådanne landbrugsejendomme? Jeg synes, det kan have interesse at få dette spørgsmål nærmere afklaret, inden denne debat finder sin afslutning i dag.

I øvrigt har hr. H. C. Toft gjort en række bemærkninger om den del af lovforslaget, der vedrører erhvervsbegrænsning. Jeg har forstået på hr. H. C. Toft, at de konservative allerede af den grund ikke kan medvirke til vedtagelse af det foreliggende lovforslag. Det er der sikkert en og anden der i høj grad undrer sig over, og ser man til højre i salen, har vi jo allerede kunnet konstatere, at der på dette område er et modsætningsforhold mellem de konservative på den ene side og venstre på den anden side. Har jeg forstået det ærede medlem hr. Søren Jensen (Hasseris) på den rette måde — den opfattelse er i hvert fald blevet bibragt mig i dag — er venstre for sit vedkommende ikke så afvisende, som de konservative har været gennem de udtalelser, hr. H. C. Toft har fremsat.

Når det er sagt, vil jeg samtidig føje til, at med de bemærkninger, som hr. H. C. Toft har fremsat i dag, må man være berettiget til at drage den slutning, at de konservative nu også er kommet i et modsætningsforhold til landbruget. Ser vi f. eks. på bilag 1 til det foreliggende lovforslag, vil man her se, at De samvirkende danske Landboforeninger erkender, at der ligger et problem, som vi er nødsaget til at tage fat på fra folketingets side. Jeg vil gerne citere det afsnit i det pågældende bilag, der vedrører erhvervsbegrænsningen:

„Landboforeningerne er i høj grad opmærksomme på det problem, der består ved byfolks køb af landbrugsejendomme, og man er indstillet på at medvirke til en begrænsning af den ejendomsprisstigning, der er en følge heraf.“

Man erkender således fra landboforeningernes side i modsætning til det ærede medlem hr. Juul-Madsen, at som følge af den udvikling, der er i gang, er man vidne til en ejendomsprisstigning.

Videre siger landboforeningerne, at man ikke ønsker at løse problemet på den måde, som det er foreslået af landbrugsministeren. Lad nu det ligge. Det, der er afgørende for mig i denne forbindelse, er, at landboforeningerne i modsætning til de konservative og i modsætning til det ærede medlem hr. H. C. Toft erkender, at der er et problem, som man er nødt til at tage fat på fra folketingets side.

Det er baggrunden for, at jeg tillader mig at give udtryk for, at jeg i hvert fald finder på baggrund af det, der er sagt under denne debat, at de konservative under denne sags behandling allerede er kommet i et modsætningsforhold til landbruget. Det er vel forklaringen på, at vi samtidig her i dag har fået konstateret, at når vi taler landbrugslovgivning, går der noget af en kløft mellem de konservative på den ene side og venstre på den anden side. Også her bliver det os andre, der må formidle et samarbejdende folkestyre.

(Kort bemærkning).

H. C. Toft: Jeg må ikke have udtalt mig tilstrækkelig tydeligt over for hr. Risgaard Knudsen. Jeg har ikke talt om landbrugsejendomme, som ikke længere var egnet til landbrug. Jeg oplever selv på min egn, at landbrugere med 40-50 tdr. land god jord, arbejder hos B&O, og jeg mener, at arbejdere på B&O, der i dag ikke har en landbrugsejendom, burde have samme ret og mulighed for at erhverve en landbrugsejendom.

Vi er ikke i modsætning til landbrugserhvervet, og hvis den røde lygte ikke havde lyst, havde jeg allerede sagt her fra talerstolen, hvad jeg gerne vil sige nu til slut: det lovforslag, som landbrugsministeren har fremsat, er begrundet i den tro, at byfolk,